

ע"פ 38186/03 - מדינת ישראל נגד מובין פרג

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

18 יוני 2017

עפ"ג 38186-03 מדינת ישראל נ' פרג

לפני:

כבוד הנשיא אברהם טל - אב"ד כבוד השופטת דנה מרשק מרום כבוד השופטת נאה בכור
המערערת מדינת ישראל

נגד
המשיב
mobin parag

נוחחים:

ב"כ המערערת עו"ד אופיר פחימה

המשיב ובא כוחו עו"ד עדנאן רabi

[פרוטוקול הושמטה]

פסק דין

נגד המשיב הוגש כתוב אישום בת.פ. 15-08-19693 (בית משפט השלום בפתח תקווה), ובית המשפטקבע כי הוא ביצע עבירה של החזקת אגרוף למטרה לא כשרה, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין התשל"ז - 1977, ביטל את הרשותו והשית עליו לבצע 120 שעות של"צ בצריח העמדתו לבחן לשך שנה.

החלטה זו היא נושא הערעור שבפנינו.

ב"כ המערערת טוענת בהודעת הערעור ובתיונה בפניינו כי שגה בית משפט קמא כאשר ביטל את הרשותו של המשיב שכן לא מדובר בעבירה שambahnit חומרתה מצדיקה אי הרשעה ולא מדובר למי שהוכיח גרים נזק קונקרטי בשל הרשותו.

לטענת המערערת, בית המשפט קמא נתן משקל יתר לגילו הצער של המשיב, שאינו עובד בזמן מתן גזר הדין ולא הציג כל תכnon עתידי למקום העבודה כלשהו בתחום זה או אחר אשר יש בהם כדי לפגוע בו כתוצאה מהרשותו.

עוד טוענת המערערת כי בית משפט קמא לא נתן משקל ראוי לקשיים העולים מהתפקיד בעניינו, בכללם טשטוש וצמצום של המשיב מחומרת התנהלותו ולכך שהמלצת הodeskir היא מהוססת ולא מתישבת עם תוכנו.

עמוד 1

ב"כ המשיב טען כי לא מדובר בעבירה שאינה מאפשרת הילך של אי הרשעה לאור נסיבות ביצועה כפי שהוסברו על-ידי המשיב בבית המשפט כמו ובתקיר שירות המבחן, כאשר מדובר בצעיר כמו המשיב אין צורך להקפיד עמו על-ידי דרישת פגיעה קונקרטית בפרנסתו או בתכנון עתידי כדי להצדיק אי הרשעה.

באשר למצוותו הנוכחי טען המשיב בפנינו כי היום הוא עובד בקירות גבס וצבע, ומשכך, לטענתו, יש בהרשעתו כדי לפגוע בעבודתו זו.

עיוון בהחלטת בית המשפט كما נושא הערעור מעלה כי הוא אמן לא קל בהחזקת האגרופן על-ידי המשיב שנמצא בתא הרכבות ברכבו, לטענתו, בהעדר ידיעה על האיסור בהחזקתו和服务ו למטרת יופי. עם זאת, בית המשפט קמא לא נתן את המשקל הרاءו בנסיבות החזקת האגרופן, גם אם המשיב לא עשה בו שימוש ולא התקoon לעשות בו שימוש, אשר על פי פסקית בית המשפט העליון שהוצאה בפנינו אין מצדיקות את ביטול הרשעה.

בית המשפט קמא זקף לקולת ההליך את העדר תיקים פתוחים נוספים בשנתיים שלא צוצע העבירה נושא הערעור, ועל מנת לחזק את תפוקתו החובי של המשיב ולעוזדו לחתת חלק פעיל בתכנית שיקום שגבש עבورو שירות המבחן, ראה לנכון לקבל את המלצתו של שירות המבחן ולהימנע מהרשעתו.

אף אנו, כמו בית המשפט קמא וכמו שירות המבחן, איננו מתעלמים מנותנו החוביים של המשיב כפי שבאו לביטוי בתפקידו של שירות המבחן, מעברו הנקי ומהודאותו שחסכה מזמן של בית המשפט ואשר מביאה את הכרתו באיסור שחל עליו להחזיק אגרופן, אם כי בדייבד.

עיוון בתפקידו של השירות המבחן שהוצע בפנינו מעלה כי אמן המשיב ביטה מוטיבציה להשתלב בהליך שיקומי בשירות המבחן ולעורר שינוי באורך חייו, אך גם שירות המבחן התלבט בקשר לממלצתו להימנע מהרשעת המשיב שכן כשירות המבחן ניסה להעמיק עם המשיב את מניעו להחזקת האגרופן, והוא התרשם מצמצום וטשטוש שנתקט בכל הקשרו לביצוע העבירה.

כך גם לא הוכיח המשיב בבית המשפט קמא, בפני שירות המבחן ובפנינו, את הנזק הקונקרטי שייגרם לעתידו התעסוקתי או לשיקומו, שכן גם המשיב עובד היום, הרי עובודה זו אינה טעונה רישי, ומשכך אין חשש שהעובד מרווח מעבודתו של המשיב הוא ימשיך להעסיק אותו למרות הרשעתו.

לאור כל האמור לעיל אנו מקבלים את הערעור ומרשעים את המשיב בעבירה של החזקת אגרופן בניגוד לסעיף 186(א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, ומתיילים עליו 6 חודשים מאסר על תנאי, שלא ירצה אלא אם יעבור תוך שנתיים מהיום עבירה של החזקת אגרופן או סיכון בכך נגד לסעיף 186(א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

אנו מבטלים את ההליך הטיפולי של של"צ שהטיל עליו בית משפט קמא, אך צו המבחן שהוטל על-ידי בית משפט קמא

המציאות תעביר את פרוטוקול הדיון ואת פסק הדיון לגבי לימור לויפר, קצינת מבחן מבוגרים בנתניה.

ניתן והודע היום כ"ד סיון תשע"ז, 18/06/2017 במעמד ב"כ הצדדים והמשיב.

נאות בכור, שופטת

דנה מרשק מרום,
שופטת

אברהם טל, נשיא
אב"ד